

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N°. 40.

Udgivet 30te December.

1882.

Kongelig Resolution

23 Decbr

af 23de December.

I Henhold til Lov om Vodsvesenet af 17de Juni 1869 §§ 1 og 25 bifalbes følgende Udkast til:

- I. Bestemmelser angaaende Vodsafløsning og Vodsbetaling i forskellige Farvande;
- II. Instruktion om Vodsvesenet;
- III. Anordning af Vodsstationer, Vodsningdsdistrikter og Vodsoldermandsfaber;¹⁾
- IV. Bestemmelser om Grændsen mellem, hvad der med Hensyn til Vodsvesenet bliver at henregne til de inden- og udenstjærs Farvande.

Bestemmelser angaaende Vodsafløsning og Vodsbetaling i forskellige Farvande.

1. Vedkommende Farvandet til Skien.

Naar et Fartoi endnu vedbliver at være lodsplygtigt, efterat det under Seiladsen opefter det Farvand, som fører til Skien, er naaet til ret ud for Thorsbjerget samt begjæres lodset videre frem, end det's Vods ifølge det for ham bestemte Vodsningdsdistrikt er plygtig at lodse, skal denne være berettiget til at fordrø Afløsning ved en Vods, der tilhører Porsgrunds Station. Den Vods, der som Følge af foranstaaende Bestemmelse afløser en anden Vods, kan kræbe dobbelte Milepenge for den Distance, han lodser paa Strækningen fra ret ud for Thorsbjerget til Skien.

Naar den Distance, hvori den afløsende Vods ifølge ovenstaaende Bestemmelser lodser et Fartoi, er under $\frac{1}{2}$ Mil, erlægges

¹⁾ Indtages kun i Lovtidendens 2den Afdeling.

23 Decbr. dog, hvor kort Distancen end maatte være, Betaling som for $1\frac{1}{2}$ Mil. Forøvrigt bestemmes Distancerne som foreskrevet i § 24 i Lov om Lodsvesenet af 17de Juni 1869.

Derfor den Lods, der udenfra har lodset Fartøiet til Afsløsningsstationen, under dets Seilads videre frem vedbliver at lodse det indtil det af Skipperen betegnede Sted i det for Lodsen fastsatte Lodsningsdistrikt, tilkommer der ham alene enkelte Milepenge for den Lodsning, han saaledes forretter.

Kommer et ikke lodspligtigt Fartoi med eller uden Lods til Afsløsningsstationen, og Lods forlanges for at lodse Fartøiet videre oppefter Farvandet, tilkommer den tiltrædende Lods Betaling i Genhold til, hvad der er bestemt i Lodslovens § 32 eller 1ste Ved af dens § 30, da ingen Forandring heri ved de foran fastsatte Bestemmelser sker.

For ovennævnte Afsløsningsstation kan Overlodsen bestemme, at Lodsolbermanden eller Lodsformanden ved Stationen skal være berettiget til, undtagen naar Lods kaldes ved Lods-signal, at negte enten samtlige Lodser eller en passende Del af dem at forlade Stationen, endog om Vedkommende ønsker at fjerne sig fra denne for at opsoge Fartoi til Lodsning. Overlodsen giver ogsaa de nærmere fornødne Bestemmelser for Lodsernes Tjeneste ved denne Station.

2. A. Vedkommende Farvandet til Drammen.

Naar et Fartoi endnu vedbliver at være lodspligtigt, efterat det under Seiladsen oppefter det Farvand, som fører til Drammen, er naaet til tværs ud for Holtenæsodden samt begjæres lodset videre frem, end dets Lods ifølge det for ham bestemte Lodsningsdistrikt er pligtig at lodse, skal denne være berettiget til at fordre Afsløsning ved en Lods, der tilhører Svelvigs Station.

Den Lods, der som Følge af foranstaaende Bestemmelse afløser en anden Lods, kan kræve dobbelte Milepenge for den Distance, han lodser paa Strækningen fra tværs ud for Holtenæsodden til Svelvigs nordligste Grændse. Men paa hvilken som helst Strækning fra Svelvig oppefter Dramsfjorden kan den afløsende Lods kun kræve Betaling efter $1\frac{1}{2}$ Gang Milepengene for den Distance, han lodser Fartøiet.

Naar den Distance, hvori den afløsende Lods ifølge ovenstaaende Bestemmelser lodser et Fartoi, er under $1\frac{1}{2}$ Mil, erlægges dog, hvor kort Distancen end maatte være, Betaling som for $1\frac{1}{2}$ Mil. Forøvrigt bestemmes Distancerne som foreskrevet i § 24 i Lov om Lodsvesenet af 17de Juni 1869. Derfor den Lods, der udenfra har lodset Fartøiet til Afsløsningsstationen, under dets Seilads videre frem vedbliver at lodse det indtil det af Skipperen betegnede Sted i det for Lodsen fastsatte Lodsningsdistrikt, tilkommer

der ham alene enkleste Milepenge for den Lodsning, han saaledes 23 Decbr. forretter.

Kommer et ikke lodspligtigt Fartoi med eller uden Lods til Aflosningsstationen, og Lods forlanges for at lodse Fartoiet videre opefter Farvandet, tilkommer den tiltrædende Lods Betaling i Genhold til, hvad der er bestemt i Lodslovens § 32 eller 1ste Led af dens § 30, da ingen Forandring heri ved de foran fastsatte Bestemmelser sker.

For ovennævnte Aflosningsstation kan Overlodsen bestemme, at Lodsoldermanden eller Lodsformanden ved Stationen skal være berettiget til, indtagen naar Lods kaldes ved Lods-signal, at negte enten samtlige Lodser eller en passende Del af dem at forlade Stationen, endog om Vedkommende ønsker at fjerne sig fra denne for at opsoge Fartoi til Lodsning.

Overlodsen giver ogsaa de nærmere fornødne Bestemmelser for Lodsernes Tjeneste ved denne Station.

B. Bestemmelser og Tagt for Lodsning i Drammens Elv.

Naar der til at lodse et Fartoi gennem hvilkensomhelst Strækning af Drammens Elv benyttes nogen af de af Staten ved Drammens Station ansatte Lodser, tilkommer der denne 4 Kroner for den Lodsning han udfører, saafremt der ikke er truffet nogen anden Overenskomst med ham om Betalingen. Endvidere tilkommer der ham, foruden fri Koft, hvis han opholdes ved Fartoiet over 6 Timer, 2 Kroner. Over 12 Timer af Gangen er han ikke pligtig til for saadan Lodsningsskyld at blive ved Fartoiet. Afstediges Lodsner uden at være bleven benyttet, betales han alene efter Lodslovens § 36. Ved Drammens Elv forstaaes i dette Tilfælde Strækningen fra Ballasthavnen ved Tangen, dette Sted medregnet, opover, indtil saalangt ovenfor Broen, som Fartoi'er inden Drammens By's Grændser beseile Elven.

3. Vedkommende Farvandet til Christiania.

Naar et Fartoi endnu vedbliver at være lodspligtigt, efterat det under Seiladsen opefter det Farvand, som fører til Christiania, er naaet til tværs ud for den sydligste Grændse af Drobaks samt begjæres lodset videre frem, end dets Lods ifølge det for ham bestemte Lodsningssdistrikt er pligtig at lodse, skal denne være berettiget til at fordre Aflosning ved en Lods, der tilhører Drobaks Station.

Den Lods, der som Følge af foranstaaende Bestemmelse aflofer en anden Lods, tilkommer Milepenge for den Distance, han lodser paa hvilkensomhelst Strækning fra Drobaks sydligste Grændse opefter Christianiafjorden.

23 Decbr.

Naar den Distance, hvori den afsløsende Lods ifølge ovenstaaende Bestemmelser lodser et Fartoi, er under $\frac{1}{2}$ Mil, erlægges dog, hvor kort Distancen end maatte være, Betaling som for $\frac{1}{2}$ Mil. Forøvrigt bestemmes Distancerne som foreskrevet i § 24 i Lov om Lodsvesenet af 17de Juni 1869.

Derksom den Lods, der udenfra har lodset Fartoiet til Afsløsningsstationen, under dets Seilads videre frem vedbliver at lodse det indtil det af Skipperen betegnede Sted i det for Lodsens fastsatte Lodsningssdistrikt, tilkommer Lodsens alene de sædvanlige Milepenge for den Lodsning, han saaledes forretter.

Kommer et ikke lodspligtigt Fartoi med eller uden Lods til Afsløsningsstationen og Lods forlanges for at lodse Fartoiet videre oppefter Farvandet, tilkommer den tiltrædende Lods Betaling i Genhold til, hvad der er bestemt i Lodslovens § 32 eller 1ste Led af dens § 30, da ingen Forandring heri ved de foran fastsatte Bestemmelser sker.

For ovennævnte Afsløsningsstation kan Overlodsens bestemme, at Lodsoldermanden eller Lodsformanden ved Stationen skal være berettiget til, undtagen naar Lods kaldes ved Lods-signal, at negte enten samtlige Lodser eller en passende Del af dem at forlade Stationen, endog om Vedkommende ønsker at hjerne sig fra denne forat opsoge Fartoi til Lodsning. Overlodsens giver ogsaa de nærmere fornødne Bestemmelser for Lodsernes Tjeneste ved denne Station.

4. A. Om Afsløsning af Lods ombord i lodspligtige Fartoi, som beseile Glommen.

Naar et Fartoi endnu vedbliver at være lodspligtigt, efterat det under Seiladsen opefter det Farvand, der fører til Sarpsborg, er naaet til Vaterland, hvis der seiles op østenfor, men til Hølen, hvis der seiles op vestenfor Kragerøen, og Fartoiet begjæres lodset videre frem, end dets Lods ifølge det for ham bestemte Lodsningssdistrikt er pligtig at lodse, skal denne være berettiget til at fordre Afsløsning ved en Lods, der tilhører Fredrikstads Station.

Den Lods, der som Følge af foranstaaende Bestemmelser afsløser en anden Lods, kan kræve dobbelte Milepenge for den Distance, han lodser paa Strækningen fra Sydpynnten af Vaterland eller fra Hølen til Sarpsborgs Toldbodbrügge.

Naar den Distance, hvori den afsløsende Lods ifølge ovenstaaende Bestemmelser lodser et Fartoi, er under $\frac{1}{2}$ Mil, erlægges dog, hvor kort Distancen end maatte være, Betaling som for $\frac{1}{2}$ Mil. Forøvrigt bestemmes Distancerne som foreskrevet i § 24 i Lov om Lodsvesenet af 17de Juni 1869.

Derksom den Lods, der udenfra har lodset Fartoiet til Afsløs-

ningsstationen. under dets Seilads videre frem vedbliver at lodse 23 Decbr.
det indtil det af Stipperen betegnede Sted i det for Lodsen fast-
satte Lodsningsdistrikt, tilkommer Lodsen alene enkelte Milepenge
for den Lodsning, han saaledes forretter.

For ovennævnte Afsløsningsstation kan Overlodsen bestemme,
at Lodsolbermanden eller Lodsformanden ved Stationen skal være
berettiget til, undtagen naar Lods kaldes ved Lods-signal, at negte
enten samtlige Lodser eller en passende Del af dem at forlade
Stationen, endog om Vedkommende ønsker at hjerne sig fra denne
for at opsoge Fartoi til Lodsning. Overlodsen giver ogsaa de nær-
mere fornødne Bestemmelser for Lodsernes Tjeneste ved denne
Station.

B. Bestemmelser og Taxter for Lodsning i Glommen af ikke lodspligtige Fartoi.

a. Naar der til at lodse et ikke lodspligtigt Fartoi gennem hvil-
kensohmest Strækning af Lods-farvandet i Glommen benyttes
nogen af de af Staten ved Fredrikstads Station ansatte
Lodser, tilkommer der den tjenstgjørende Lods 4 Kroner for
den Lodsning han udfører, saafremt der ikke er truffet nogen
anden Overenskomst med ham om Betalingen, og den lodjede
Distance er under 1 Mil, men 6 Kroner, naar Distancen er
større. Endvidere tilkommer der Lodsen, foruden fri Koft,
hvis han opholdes ved Fartoi

over 6 Timer, 2 Kroner,

— 12 — 4 —

— 18 — 6 —

For Tiden over 24 Timer betales endvidere de sædvanlige
Etmaalsspenge, 2 Kroner daglig, og forholdsvis for en kortere
Tid end et helt Etmaal. Over 2 Etmaal af Gangen er
Lodsen ikke pligtig til af Hensyn til saadan Lodsning at blive
ved Fartoi.

Afskediges Lodsen uden at være benyttet, betales han alene
efter Lodlovens § 36.

Ved Farvandet i Glommen forstaaes i dette Tilfælde Alt,
hvad der i Vestreelven ligger ovenfor Hølen og i Østreelven
ovenfor Sydpynten af Vaterland indtil Sarpborgs Toldbod-
brygge.

b. Fredrikstads Stations Lodser ere med nedennævnte Undta-
gelse pligtige at lodse paa Strækningen fra Sarpborgs Told-
bodbrygge forbi Mellos og Stenbryggen til Boderne i Nær-
heden af Sarpfossen.

Betalingen for saadan Lodsning fastsættes indtil videre saa-
ledes:

for et Fartøi indtil 200 Tons Kr. 4.00,
for et Do. over 200 til 300 Tons „ 5.00,
for et Do. over 300 Tons „ 7.00,
hvilken Betaling bliver at erlægge af ethvert Fartøi, der brin-
ger Gods, uanseet til eller fra hvilket Løst- eller Ladested
ovenfor Sørpøborgs Toldbodbrügge Gods en bringer Fartøiet.

Naar Strømmen i dette Farvand efter Vodsoldermandens Skjøn i Flomtid er for stærk til at Vodsning kan foretages uden ualmindelig Fare, saaledes at vedkommende Vodsjer ei troste sig til under den dem paahvilende Ansvarlighed at foretage Vodsningen, skulde Vodsjerne være fritagne for at lodse. Er Olsdermanden og Vodsjerne i slige Tilfælde af forskjellig Mening, bør den førstnævnte selv, under almindeligt Ansvar, overtage Vodsningen og derfor oppebære den bestemte Betaling, samt indmelde Sagen til Overlobsjen.

Ethvert Fartoi, som forlanges lodjet gennem Mosse-Kanal eller nogen Del af samme, skal for saadan Lodsning erlægge en Godtgjællelse svarende til Milepenge for $1\frac{1}{2}$ Mil.

Sannæstjien skal være Afsløsningsstation for Vodsfer fra Vodsø
Vodsofbermandskab for Vodsning sydober og for Vodsjerne fendenfra
for Vodsning nordober.

Den Løds, der ved Sannæssjøen overtager Fartoiets videre Lødsning, tilkommer herfor almindelige Milepenge for den Distance, han lødser Fartpiet, samt endvidere fri Hjemreise til Sannæssjøen efter følgende Tært:

naar Reisen kan foretages med Dampskib, 25 Ore pr. Mil (o: Sømil),
naar Reisen maa foretages med Baad, Kr. 1.50 pr. Mil (o: Sømil).

Naar en Lods, som bor i eller i Nærheden af Mojsjoen, kal-
des til Lodsning af Fartoi, beliggende i Sannæssjoen eller Sovig,
tilkommer han følgende Reisegodtgjørelse:

Til Sannæsfløen, med Dampskib	Kr.	4.00,
" Baadskjeds	"	12.00,
" Søvig, " Dampskib	"	5.00,
" Baadskjeds	"	15.00.

Lødingen skal være Afsløsningsstation for Lodser fra Bodø
Loddsoldermandsstab for Lodsning gennem Tjeldsfund og videre
nordover.

Den Lods, der ved Lødingen overtager Lodsningen nordover 23. Decbr. gennem Tjeldsund og videre, tilkommer herfor almindelige Milepenge for den Distance, han lodser Fartøiet, samt endvidere fri Hjemreise til Lødingen efter følgende Tagt: naar Hjemreisen kan foretages med Dampskib, 25 Ore pr. Mil (3: Sømil); naar Hjemreisen maa foretages med Baad, Kr. 1.50 pr. Mil (3: Sømil).

8. Om Betaling for Lodsning i Tromsø Havnedistrikt.

Betaling for særskilt Lodsning inden Tromsø Havnedistrikt erlægges efter følgende Tagt:

for Fartøier af	
3.14 Meters (10 Fods)	Dybgaaende og derunder Kr. 4.00,
for Do. af over	
3.14 Meters (10 Fods)	Dybgaaende " " " " 8.00.

9. Vedkommende Lodsning til og fra Kaaffjords Kobberverk.

Lodserne af Kaaffjords Station skulle ved Strømsnæs afløse Solodserne paa de Fartøier, som skulle ind til Havnen ved Kobberverket.

For Indlodsning gennem Kaaffjordstrømmen erlægges Betaling efter følgende Tagt:

for Fartøier af	
4.39 ₆ Meters (14 Fods)	Dybgaaende og derunder . . . Kr. 6.00,
for Do. fra	til og med 5.02 ₄ Mt.)
4.39 ₆ Meters (14 Fods)	(16 Fods) Dybg. " " 8.00,
for Do. af over	
5.02 ₄ Meters (16 Fods)	Dybgaaende . . . 10.00.

For Udlodsning fra Kobberverket erlægges Betaling efter den almindelige Lodstagt.

10. Om Betaling for Lodsning ved Vardo.

For Lodsning fra Vardo nordre til søndre Baag eller omvendt erlægges Betaling efter følgende Tagt:

for Fartøier af	
3.14 Meters (10 Fods)	Dybgaaende og derunder . . . Kr. 4.00,
for Do. af over	
3.14 Meters (10 Fods)	Dybgaaende " " " " 8.00.

Samme Betaling erlægges for Lodsning fra en af Baagene til Ankerplads i Busjesundet eller omvendt, uden Afkortning i de sædvanlige Ind- eller Udseilingspenge.

23 Decbr. Naar Lods fra Vardø forlanges til Udlodsning fra Riberg, tilkommer han i Reisegodtgjørelse:
 naar Reisen kan foregaa med Dampskib . . . Kr. 2.00;
 naar anden Befordring maa benyttes . . . „ 6.00.

11. Om Betaling for Lodsning paa Vadsø Havn.

For Lodsning under Forhaling paa Vadsø Havn tilkommer Lodsen Kr. 4.00.

12. Vedkommende Udlodsning fra Havnene i Sydhvaranger.

Naar Lods fra Vadsø forlanges til Udlodsning fra nogen Havn i Sydhvaranger, tilkommer han i Reisegodtgjørelse:
 naar Reisen kan foretages med Dampskib . . . Kr. 6.00;
 naar Reisen maa foregaa med Baad . . . „ 20.00.

Følgende Bestemmelser ophæves:

Kongelig Resolution af 20de Februar 1849 om Udvidelse af Lodsfarvandet i Glommen og Taxt for Benyttelse af Lods i dette Farvand;

Kongelig Resolution af 10de September 1862 om Betaling for Lodsning gennem Kanalen ved Moss;

Kongelig Resolution af 5te Mai 1870 om Lodsafløsning og Lodsbetaling vedkommende Farvandene til Skien, Drammen og Christiania samt i Dramselven og Glommen;

de ved Kongelig Resolution af 12de Oktober 1878 fastsatte Bestemmelser om Lodsafløsning og Reisegodtgjørelse til Afslønningslodsen ved Samnæssjøen i Bessen, om Betaling for Lodsning i Tromsø Havnedistrikt, ved Vardø og i Vadsø Havn samt om Lodsafløsning og Betaling for Lodsning til og fra Raaffjords Kobberverk.

Instruktion om Lodsvesenet.

§ 1. Under Marine- og Post-Departementet bestyres Lodsvesenet af vedkommende Overlods, der paafer, at de i hans Distrikt ansatte Lodsoldermænd, Lodsformænd og Lodser overholde, hvad der ved Love og andre Bestemmelser er eller maatte blive dem paalagt. Vedkommende Overlods har tillige at paafer, at andre Vedkommende handle efter de for Lodsvesenet gjældende Bestemmelser, og saaledes at haandhæve Lodsernes Rettigheder, til samme Tid som han ligeledes fører Tilsyn med, at Skibsførerne nyde sin Ret af Lodsoldermænd, Lodsformænd og Lodser.

§ 2. Overlodserne bør, saavidt muligt, hvert Aar berejse sit Distrikt for at fremme, hvad der kan tjene til Lodsvesenets Tarv og Skibsfartens Sikkerhed. 23 Decbr.

§ 3. Marine- og Post-Departementet bestemmer, hvor Lodsformænd skulle ansættes, samt hvor stort Lodsernes Antal i ethvert Lodsoldermandskab i Almindelighed bør være.

Naar Ansættelse af Lodsformand findes fornøden, eller Lodsernes Antal paa noget Sted ikke synes passende, skal Overlodsen indgive Forslag om, hvad han finder der bør foretages til Sagens hensigtsmæssige Ordning.

Pigledes har Overlodsen, naar nogen Forandring findes onskelig ved Lodsstationer, Lodsoldermandskaber, Lodsningssdistrikter eller i andre Henseender, Lodsvesenet vedkommende, at indgaa med Forslag om, hvad der efter hans Formening i den Anledning bør foranstaltes.

§ 4. Overlodsen fører de Regnskaber, Dagbøger, Kopibøger og Lodsrukker m. m., som nu ere eller herefter blive befalede førte ved Overlodskontoret.

§ 5. Lodsoldermændene ansættes af Marine- og Post-Departementet. Saavidt muligt maa Ingen beskiftes til Lodsoldermand, som ikke er saa kyndig Sømand og har saa tilstrækkelig Kundskab om de Farvande, hvori Lodsoldermandskabets Lodser skulle være kjendte, at han idetmindste kan bedømme, om Lodsoldermandskabets Lodser eller de, der søge Ansættelse som Lods ved dets Stationer, ere dygtige til at udføre den Lodstjeneste, der vil komme til at paahvile dem inden Grændserne af Lodsoldermandskabet.

Hvor det ansees onskeligt, at Lodsoldermanden har Kyndighed til at examinere udenfor Lodsoldermandskabets Grændser, skal han være kjendt saa langt, som Marine- og Post-Departementet finder at Examinationen bør paahvile ham.

§ 6. Naar en Lodsoldermandsbestilling bliver ledig, sørger Overlodsen for, at Forretningerne under Vakansen blive udførte ved en dertil af ham Konstitueret.

§ 7. Lodsoldermand, Lodsformand og Lodser have at iagttage, ikke alene hvad der ved Lodsloven eller andre nugældende Bestemmelser paalægges dem, men ogsaa hvad der herefter til enhver Tid maatte blive dem paalagt at udføre.

§ 8. Lodsoldermanden har at føre en Lodsningsprotokol, indrettet efter et ham meddelt Schema. Heri indføres en Fortegnelse over de Skibe, for hvilke der hos ham gjøres Afregning for Lodsunderstøttelseskassens Tilkomnende (Instruktionens § 11 samt Lodslovens §§ 10 og 41 cfr. § 40) eller for hvilke der efter nedenstaaende §§ 13 og 17 tilstilles ham Opgjør fra et andet Lodsoldermandskab. I samme Protokol indfører han tillige snarest muligt en Fortegnelse over de Skibe, angaaende hvilke Afregning over

23 Decbr. Lodsunderstøttelseskassens Tilkomnende er foregaaet hos de ham underlagte Lodsformænd.

§ 9. Efter Lodsningsprotokollen skal Lodsolbermanden for det hele forløbne Kalenderaar efter meddelt Schema forfatte sit Regnskab, som med tilhørende Skipperbeviser og øvrige Bilage strax efter Aarets Udgang indsendes til Overlodsen, ledsaget af Lodsningsprotokollen.

Overlodsen sammenholder Regnskabet med denne Protokol og forsyner det med fornøden Paategning om dets Overensstemmelse med samme.

§ 10. Lodsolbermanden indbetaler kvartaliter i den Kasse, som Marine- og Post-Departementet bestemmer, og mod behørig Legitimationer, saavel hvad han selv har opkrævet for Lodsunderstøttelseskassen, som hvad hans Lodsformænd for ham maatte have opkrævet af bemeldte Kasses Tilkomnende. Kwittering for det Indbetalte vedlægges Regnskabet.

§ 11. Lodsolbermanden eller Lodsformanden for den Havn, hvor Skibets Lodspligt for Indgaaende ophører, eller hvorfra det under Udgaaende afgaar, skal i Almindelighed indfordre Skipperbeviset (Lodslovens § 10) og opkræve den i Lodslovens § 41 for Lodspligtige Fartøier bestemte Afgift af 83 Ore for hver 4 Kroner, som Lodspegene udgjøre, af hvilken Afgift 27 Ore tilfalde Lodsolbermanden og de øvrige 56 Ore Lodsunderstøttelseskassen.

Naar Lodslen indbetaler Afgiften, indfører Lodsolbermanden Lodspegenes og Afgiftens Beløb i en Lodslen tilhørende Kwitteringsbog, der indrettes efter et af Marine- og Post-Departementet fastsat Schema. (Schema 1.)

For indgaaende Fartøier beregnes Afgiften:

- a. af Indseilingspengene, samt
- b. af Milepengene, beregnede efter Længden af det Seillob, Fartøiet har været lodset indensfjærs til Ankerpladsen, hvor Lodspligten ophører.

For udgaaende Fartøier beregnes Afgiften:

- a. af de paa Afgangstedet i Genhold til Lodslovens § 30 erlagte Udseilingspenge, saafremt Lods forlanges til kun at lodse Fartøiet ud af Havnen og indtil en Mil ud gennem Farvandet. Lodslen skal i dette Tilfælde efter udført Lodsning uopholdelig indfinde sig paa Lodskontoret for at afgive Forklaring om, hvor han forlod Fartøiet, og den ovennævnte Kwitteringsbog tilbageleveres først Lodslen, efterat tilfredsstillende Forklaring herom er afgiven.

- b. Forlanges derimod Lods for at lodse Fartøiet længere end en Mil ud gennem Farvandet, beregnes Afgiften saavel af Udseilingspengene, som af de erlagte Milepenge. Disse sidste beregnes da for Distancen fra Afgangstedet gennem det Seillob, Skibsføreren opgiver at ville følge, og til Grændsen mod

de udenstjærs Farvande med Fradrag af en Mil, selv om 23 Decbr. Fartøiet ikke forlanges lodset saa langt. (Vodslovens § 30).
Følger Fartøiet et længere Seillob end det ved Afgangen opgivne, afkræves derhos Vodsens Afgiften af de derved forøgede Milepenge.

Derjom et indgaaende Fartoi ikke forlanger Vods, blive Udseilingspengene at opkræve og føre til Indtægt for Vodsunderstøttelseskassen med Fradrag af Oldermandspenge.

Har Vods været forlangt til kun at lodse et Fartoi ud af Havnen og indtil en Mil ud gjennem Farvandet, men Skibsføreren senere under Udlodsningen forlanger, at Vodsens skal lodse Fartøiet længere, tilkommer denne for den videre Vodsning Milepenge tilføjs, beregnede efter de foran givne Regler, selv om Fartøiet ikke begynder lodset saa langt. Naar Vodsningen saaledes fortsættes ud over en Mil fra Afgangstedet, er Vodsens forpligtet til at erlægge Afgift til Vodsoldermanden og Vodsunderstøttelseskassen af de fulde Milepenge tilføjs, hvad enten han har oppebaaret mere eller mindre.

Regter Skibsføreren at erlægge disse Milepenge, eller har han ikke Penge ombord til at betale dem, skal Vodsens strax efter Hjemkomsten fra Vodsningen gjøre Anmeldelse derom til Vodsoldermanden, som derefter snarest muligt skal sørge for at indkræve dem hos rette Bedkommende.

Har Vodsens i saadant Tilfælde undladt derom at gjøre Anmeldelse til Vodsoldermanden, er han dog pligtig at erlægge Afgift til Vodsoldermanden og Vodsunderstøttelseskassen af Milepengenes Beløb, beregnet som foran anført.

Naar Vodsoldermanden eller Vodsformanden i Overensstemmelse med Vodslovens § 16 til Udlodsningen af et Fartoi tilkalder og benytter en Vods, der henhører under et andet Oldermandskab, tilfalde Oldermandspengene den Vodsoldermand, inden hvis Distrikt den Havn er beliggende, fra hvilken Fartøiet udlodses.

Naar et Fartoi under Indgaaende, førend dets Vodspligt opfører, skifter Vods og derfor kommer til at betale den tiltrædende Vods Udseilingspenge (Vodslovens § 32), beregnes ingen Afgift af disse, men derimod, som ovenfor nævnt, kun af Indseilingspengene og Milepengene, disse sidste beregnede for den fulde lodsede Distance uden Fradrag af en Mil.

Vodsens betaler heller ikke Afgift:

- a. af Milepenge for Vodsning udenstjærs;
- b. af hvad der udenfor Vodsarten betales ham i Genhold til Vodslovens § 37;
- c. af Betaling, der tilfalder ham i Genhold til Vodslovens §§ 33, 34, 35, 36, 38 og 39;
- d. af Betaling for Vodsning af ikke lodspligtige Fartøier.

§ 12. Naar den Vods, der først kommer til og tilbyder sig at lodse et for Indgaaende lodspligtigt Fartoi, ikke bliver antagen

23 Decbr. til Lodsning, uagtet han i Genhold til Lodslovens § 14 er fortrinsberettiget til at lodsse Fartoiet, beregnes Afgift saavel til Lodsunderstøttelseskassen som til Lodsoldermanden af de Lodspege, der i saa Tilfælde ifølge den nævnte Paragraf tilfalde ham.

Saafremt Fartoiet istedetfor den afviste fortrinsberettigede Lods benytter en anden Lods, bliver ligeledes den sædvanlige Afgift at beregne af de sidstnævnte Lods tilkommende Lodspege.

Afvises en fortrinsberettiget Lods fra et lodspligtigt Fartoi, naar hans Tilbud om Lodsning gjøres indenfor Grændsen mod de udenstjærts Farvande, tilkommer han i Genhold til Lodslovens § 27 Indseilingspege, saafermt ikke Lodsoldermanden paa Grund af Skibsførerens Anke over Lodsjen frakjender ham dem, men i ethvert Fald Milepege fra det Sted, hvor Tilbudet gjordes, til Ankerpladsen, hvor Lodspligten ophørte.

Antages senere en anden Lods til Fartoiets Lodsning, tilkommer denne Lods ligeledes Lodspege i Overensstemmelse med Lodslovens § 27. Lodsunderstøttelseskassen oppebærer i saa Tilfælde foruden den lovbestemte Afgift af de begge Lodser tilkommende Lodspege tillige Milepege fra Udenstjærtsgrændsen til det Sted, hvor den antagne Lods gjorde Tilbud (Lodslovens §§ 40 og 44), samt ligeledes Indseilingspege, saafermt Lodsoldermanden har frakjendt Lodsjen disse.

Af Indseilings- og Milepege, der saaledes tilfalde Lodsunderstøttelseskassen, oppebærer den Lodsoldermand, der opkræver Beløbet, de fastsatte Oldermændspenge.

Derfor et indgaaende lodspligtigt Fartoi uden Lods ombord og uden tidligere under Indseilingen at have haft Tilbud af Lods ankommer til en Aflosningsstation og faar Tilbud af en af Aflosningsstationens Lodser, komme de foran bestemte Regler om Fortrinsret, Indlodsningens betaling og Erlægge af Afgifter til Anvendelse paa Tilfældet, hvad enten vedkommende Lods antages eller afvises.

Naar i saadant Tilfælde et Fartoi for en og samme Lodsning erlægger Lodspege til to Lodser, skal der udstedes Lodskvitering og Skipperbevis for hver Lods især. Begge Skipperbeviser indføres i vedkommende Lodsningsprotokol og gives samme Nummer, men det ene Litra a. og det andet Litra b, hvorhos Lodsoldermanden paa det Skipperbevis, der udstedes for den fortrinsberettigede, men afviste Lods, skal bemærke: „Lodsjen fortrinsberettiget, men ikke benyttet.“

Oldermændspenge, som beregnes af Lodspege, der i Genhold til Lodslovens § 14 tilkomme en fortrinsberettiget, men ikke benyttet Lods, tilfalde Oldermænden i det Lodsoldermandskab, hvori Lodsjen er ansat, dog i Tilfælde med Fradrag af 4 pCt., som tilfalde den Lodsoldermand, der opkræver Afgiften.

Indes den lodsede Distance ikke angivet i de udgivne Distancetabeller, men maa udmaales paa Kartet (Lodslovens § 24), skal

Lodsoldermanden eller Lodsformanden paa Skipperbeviset bemærke: 23 Decbr.
 „Distancen udmaalt paa Kartet“ samt endvidere anføre, inden hvilket OIdermandskab den Havn eller Ankerplads er beliggende, hvor Lodspligten ophørte, eller hvorfra Fartøiet er udlodset.

§ 13. OIdermandspenge, der tilhøre nogen anden Lodsoldermand end den, der opkræver samme, skulde kvartaliter tilsendes den dertil berettigede Lodsoldermand med Fradrag af 4 pCt., som tilfalde Opkræveren. Fremsendelsen af Beløbet skal være ledsaget af fornødent Uddrag af Lodsningsprotokollen for hvert enkelt af de Fartøier, hvis erlagte Lodspenge ove nogen Indskyldelse paa Storrelsen af de heromhandlede OIdermandspenge. Dette Ud-
 drag affattes efter et af Marine- og Post-Departementet fastsat Schema. (Schema 2.)

§ 14. Der som undtagelsesvis nogen Lods er forhindret fra at gjøre Afregning med vedkommende Lodsoldermand eller Lodsformand (jfr. § 11) og fremstille sig for en anden OIdermand for at indbetale Afgiften, skal denne, hvis han finder Lodsens Grunde for at afvige fra den gjældende Regel antagelige, modtage Skipperbeviset og Afgiften.

De saaledes modtagne Skipperbeviser med deres paalydende Beløb, fratruffet 4 pCt. af OIdermandspengene, der tilfalde Opkræveren, sendes tilligemed Fortegnelse senest inden 14 Dage pr. Post til vedkommende Lodsoldermand, som indtager dem i sin Lods-
 ningsprotokol og sit Regnskab og, forsaavidt Lodsens ikke henhører under hans OIdermandskab, sender de modtagne OIdermandspenge til vedkommende Lodsoldermand i Overensstemmelse med § 13. (Schema 2.)

Den modtagne Fortegnelse sendes tilbage til den OIdermand, fra hvem den er modtagen, med paaført Kvittering for Beløbets Modtagelse, samt forsynet med Angivelse af det Bilagsnummer, under hvilket Opgjøret for hvert enkelt Skipperbevis er opført i hans Regnskab.

Naar den Lodsoldermand, der har gjort Afregning med Lods-
 sen, faar Fortegnelsen tilbage, giver han den Bilagsnummer og vedlægger den sit Regnskab.

§ 15. Hvis en Lods, som fremstiller sig for at betale den bestemte Afgift, ikke kan fremlægge Skipperens Bevis for, hvad denne har erlagt i Lodspenge, skal vedkommende Lodsoldermand eller Lodsformand udfærdige Skipperbeviset og give det Paategning om, at det er skrevet af ham, saavel som om, hvorvidt han anser Lodsens at være uden Skyld i, at Skipperens Bevis mangler. Det saaledes udfærdigede Bevis skal da istedetfor Skipperens Bevis medfølge Lodsoldermandens Regnskab som Indtægtsbilag.

Befindes Lodsens at have uden gyldig Marssag undladt at efterkomme Bestemmelserne i Lodslovens § 10, indmeldes det til Overlodsens, der i den Anledning træffer den Forsoining, han finder passende.

23 Decbr. § 16. Naar et Fartoi, der var lodspligtigt for Indgaaende, ikke har brugt Lods, paaligger det Lodsoldermanden eller Lodsformanden for den Havn, hvor Fartoiet har ankre, at paaase, at den Betaling til Lodsvaesenet, som desuagtet skal erlægges, bliver erlagt.

Ved Modtagelsen af ethvert Skipperbevis, der skal tjene som Bilag ved Regnskab, har Lodsoldermanden eller Lodsformanden hos Lods'en eller hos den, der paa Lodsens Vegne afleverer Beviset, at undersøge, hvorvidt Fartoiet forinden Lodsens Afgang fra samme var bleven bragt tilankers paa det Sted, hvor Skipperbeviset angiver at Lodspligten ophørte. Har Lods'en modtaget Skipperbeviset og forladt Fartoiet, førend det ankrede, og derfor ikke kan give fyldestgørende Oplysninger om Ankringsstedet, paaligger det Lodsoldermanden eller Lodsformanden saavidt muligt paa anden Maade at erhverve Oplysning herom.

Bliver Lodsoldermanden eller Lodsformanden vidende om, at Ankring er foregaaet og altsaa Lodspligten ophørt paa en Ankerplads, der er beliggende længere inde i Farvandet end paa Skipperbeviset anført, skal han strax melde det til Overlodsen.

Lods'en tilkommer tagtmæssig Betaling, som om han havde lodset helt frem til den Ankerplads, hvor Lodspligten ophørte, selv om han med Skibsførerens Tilladelse har forladt Fartoiet tidligere og er bleven betalt til en længere ude i Farvandet beliggende og i Skipperbeviset anført, men ikke benyttet Havn.

Hvis en Lods finder Grund til at antage, at noget Fartois Lodspligt er ophørt længere inde i Farvandet end i Skipperbeviset anført, skal han strax melde det til Lodsoldermanden eller Lodsformanden, som derom gjør Anmeldelse til Overlodsen.

§ 17. Hvad der i foranstaaende §§ 11 og 16 er foreskrevet, skal ikke være til Hinder, for at Skibsføreren for at fyldestgøre Bestemmelsen i Lodslovens § 68 indbetaler Lods'pengene til Lodsoldermanden eller Lodsformanden der, hvor han klarerer, selv om Fartoiet maatte være beliggende i et andet Lodsoldermandskab.

Er Fartoiet for Udgaende og Skipperen erklærer, at han vil bruge Lods, skal den Lodsoldermand eller Lodsformand, der har modtaget Beløbet, dog strax sende det til Lodsoldermanden eller Lodsformanden for den Station, hvor Fartoiet befinder sig, for at behandles, som om det var bleven indbetalt der.

Den, hos hvem Indbetalingen foregaar, tilkommer i dette Tilfælde 4 pCt. af Oldermands'pengene.

§ 18. Dersom Skibsføreren i det i Lodslovens § 27 omhandlede Tilfælde fremsætter skriftlig Anke over Lods'en, og denne dog af vedkommende Lodsoldermand eller Lodsformand tilkjendes Indseilingspenge, skal Indberetning derom ske til Overlodsen, ledsaget af behørig Forklaring om alle de Omstændigheder, der have indvirket paa Afgjørelsen.

§ 19. Naar Fartoi indkommer, som paa et andet Sted

23 Decbr.

maatte have erlagt Lodspenge, skal Lodsoldermanden eller Lodsformanden lade sig af Skipperen meddele og vedlægge Regnskabet Bevist for, at Lodspengene ere betalte, men bør, om det forlanges, meddele Skipperen Tilstaaelse for Bevistets Modtagelse.

§ 20. Det paaligger fornemmelig Lodsoldermanden eller Lodsformanden for den Havn, Fartøiet forlader for at afgaa til Udlandet, at paa se Overholdelsen af Lodslovens §§ 40 og 46; men enhver anden Lodsoldermand og Lodsformand skal ogsaa have Opmærksomheden henvendt paa, om nogen Skibsfører ifølge disse Lovbestemmelser bliver skyldig Udseilingspenge til Lodsunderstøttelseskassen, og, naar saadant opdages, strax drage Omsorg for, at det skyldige Beløb bliver opkrævet. Af Toldvæsenet vil der i denne Henseende kunne forventes den Bistand, hvortil der maatte være Anledning, naar Fartøiet klareres ved Toldboden eller Førerens eller den, der maatte handle paa hans Vegne, har nogen anden Besatning med Toldvæsenet (Lodslovens § 68).

§ 21. Bøder eller andre deslige ekstraordinære Indtægter, som tilfalde Lodsunderstøttelseskassen, skulle, forsaavidt de betales til Lodsoldermanden, strax indsendes til Overlodsens, ledsagede af behørig Oplysning om, hvorfra de skrive sig, hvorhos Lodsoldermandens Regnskab tilføies en Fortegnelse over Alt, hvad der i Aarets Løb af ham er opkrævet af saadanne Indtægter, hvilken Fortegnelse bliver at paaføre udtryffelig Attest om, at et mere er indkommet, end hvad der saaledes er anført.

§ 22. Lodsoldermanden, eller hvor der er ansat nogen Lodsformand, da denne paa Olsdermandens Vegne, er pligtig efter bedste Evne at paa se, at der snarest muligt fremmoder Lods ombord i det Fartoi, hvorfra der paa Lovbestemt Maade kræves Lods.*) Ligeledes paaligger det ham, saavidt han dertil har Anledning, at drage Omsorg for, at det Fartoi, der maatte opdages at være i overhængende Fare, saasnart muligt erholder Lodsstilbud, om der end ikke fra samme bliver signaliseret efter Lods.

§ 23. Naar Udlodsningen foregaar efter Tur (Lodslovens § 15) og den for Tur staaende Lods ikke er tilstede, saa at han betimelig kan ansættes til at lodse det Fartoi, der begjærer Lods, skal hans Tur for den Omgang betragtes som gjort; han skal altsaa først igjen ansættes til at udlodse, naar hans Tur forekommer i ny Omgang blandt Lodserne.

§ 24. Skulde nogen Lods blive fornærmet eller forurettet af en Skibsfører eller nogen Anden enten i Tjenesten eller med Hensyn til Lodsbetalingen, bør enhver Lodsoldermand, som dertil har Anledning, enten ved Overlodsens Hjælp, om han er tilstede eller saa nær, at han betimelig kan tage sig af Sagen, eller gennem Ov-

*) Se Rgl. Plakat af 5te Novbr. 1877.

23 Decbr. righeben søge at beskytte Lodsen og forskaffe ham Ret, om end Lodsen ikke er ansat i Oldermændens Distrikt.

§ 25. Naar en Lodsformand skal ansættes, antager Lodsoldermanden dertil med Overlodsens Approbation en for Posten stiftet Mand, om muligt en kyndig Sømand, der aflønnes af Lodsoldermanden efter Marine- og Post-Departementets nærmere Bestemmelse.

Lodsoldermanden skal ogsaa naar som helst igjen kunne afstedige den engang antagne Lodsformand og antage en anden med Overlodsens Approbation.

Finder Overlodsen, at nogen Lodsformand bør afstediges, skal han være berettiget til at bevirke, at Lodsoldermanden entlediger ham og med Overlodsens Approbation antager en Anden.

§ 26. Lodsoldermanden er Lodsformandens nærmeste Forsatte. Lodsformanden udfører, hvad Loven om Lodsvæsenet og denne Instrux samt Overlodsen paalægger ham, og besørger for Lodsoldermanden de Forretninger, Lodsvæsenet vedkommende, som denne under eget Ansvar og Tilsvær overdrager ham.

Paa Lodsoldermandens Begne og Ansvar har Lodsformanden af Lodserne at modtage det Skipperbevis og den Afgift af Lodspengene, hvorom Lodskovens §§ 10 og 41 handle, og ligeledes at oppebære samt kvittere for Modtagelsen af Lodsvæsenets Tilkomme ifølge §§ 40 og 44 i samme Lov.

§ 27. Overlodsen antager saavel de faste Lodser som Reserverlodserne, dog med Jagttagelse af, at flittige Reserverlodser i Almindelighed bør være nærmest berettigede til at blive faste Lodser, og meddeler enhver af dem Lodspatent. (Schema 3 og 4).

Forinden Nogen kan ansættes som Lods, skal han have bestaaet Lodsexamen, saaledes som denne er fastsat for den Station, hvor han ønsker Ansættelse. Denne Lodsexamen bliver nærmere at anordne af Overlodsen, dog med Jagttagelse af Følgende:

a. Der dannes en Lodsexamenskommission, bestaaende af en Lodsoldermand, som bliver Kommissionens Formand og tillige fungerer som Examinator og Censur, og 2de til Censurer beklædede Lodser.

b. Enhver Examinand skal godtgjøre, at han har fornøden Kyndighed i et Fartøis Seil og Rig samt dets Styling og Manøvrering, herunder indbefattet de Regler for Signaler og Styling til Forebyggelse af Sammenstød mellem Fartøier, som ere eller herefter blive paabudne.

c. Fremdeles skal Examinanden godtgjøre, at han kender Havnenes, Stoppestedernes og Løbenes Bestaaenhed og Dybde, samt hvor Fæstigheder ere anbragte og hvorledes de benyttes; at han kender Grundenes, Bankernes, Klippernes og Skjærenes Beliggenhed, Strømmens Gang, de forskjellige Vindes Indflydelse paa Seiladsen og i Havnen samt de til Lods-

ningen nødvendige Mærker, herunder indbefattet al den Vedledning, der gives af de ved det Offentlige anbragte eller bekendtgjorte Fyre, Mærker, Boier, Koste eller Brister, efter de af „Norges geografiske Opmaalning“ udgivne Beskrivelser eller fra Overlodsen meddelte Oplysninger.

d) Examinanden skal gjøre Rede for Alt, hvad der inden Lødsningsdistriktets Grændser staar anført i de Beskrivelser, som ledsage de af den nævnte Opmaalning udgivne Kystkarter, og endvidere for de Spørgsmaal med tilhørende Besvarelser, der nu ere eller herefter blive autoriserede af Overlodsen.

e) Fremdeles skal Examinanden godtgjøre, at han kender de misvisende Kurser og Distancer der, hvor han maa eller kan lodse ved at benytte Kompas og Distancer.

f) Examinanden skal kende Kompasset og vide, hvorledes der styres efter samme, at det kan være trægt, samt at dets Viseende især paa Jernstibe eller paa Fartøier lastede med Jern, undergaar større eller mindre Forandring ved Lokalattraktionen.

g) Examinanden skal prøves, om han kender de en Løds ifølge Lødsloven og de gjældende Reglementer og Instruktioner paahvilende Pligter, navnlig forsaavidt de angaa den Station, ved hvilken han søger Ansættelse.

Jungen maa tilstedes at underkaste sig Lødsexamen, for han til vedkommende Overlods har indsendt Attest fra en autoriseret Løge om, at han ikke lider af Farveblindhed eller nogen anden Feil paa Synet, og navnlig at han kan skjelne fra hinanden de i de gjældende Regler til Forebyggelse af Sammenstød mellem Fartøier paabudte farvede Lanterner.

§ 28. Enhver Lødsolbermand kan tillige, om han ønsker det, ansættes som Løds ved den Station, hvor han bor. Han skal da gives Nummer og Patent som enhver anden Løds, men behøver ikke forinden at underkaste sig Lødsexamen, medmindre Overlodsen skulde finde saadant fornødent.

§ 29. Enhver Løds skal være pligtig til naarsomhelst paa Overlodsens Forlangende paany at underkaste sig den Lødsexamen, der er paabuden for Lødsaspiranter ved den Station, hvor han er ansat.

Beskaar Lødsen ikke denne Examen, skal Overlodsen forbyde ham at besætte sig med Lødsning, indtil han for Examenkommissionen godtgjør at være i Besiddelse af den fulde Lødsdygtighed.

Naar en Løds tilbyder sig at lodse et Fartoi, hvis Fører agter at ankre i en udenfor Lødsens Lødsningsdistrikt liggende Havn, hvortil Lødsen ikke er examineret, skal denne, om muligt forinden han gaar ombord, eller ialfald forinden han overtager Lødsningen, gjøre Føreren bekendt med, at han ikke er examineret i Farvandet til Havnen.

23 Decbr. § 30. Naar nogen Lodspost skal besættes, bliver Underretning herom at opslaa paa Lodskontoret. Efter en passende Frist indsendes behørig Dplysning om samtlige Ansøgere, hvad enten de have indgivet skriftligt Andragende eller kun mundtlig hos Lodsoldermanden meldt sig som Ansøgere til Posten, ledsaget af det dem efter bestaaet Lodsexamen meddelte Examensbevis, hvorhos Lodsoldermanden bringer den, med hvem han anser Lodsvæsenet bedst tjent, i Forslag til at erholde Posten.

§ 31. Lodsen skal i alle Tilfælde være pligtig uden mindste Modsigelse at gaa til den Lodsning, hvortil han af sin Oldermænd eller paa dennes Vegne af Lodsformanden beordres eller tilsiges (jefnfør Lodslovens §§ 15 og 16).

Engen Lods maa ved nogen Udlodsning gaa istedetfor en anden uden at melde det for Lodsoldermanden eller Lodsformanden. Finder denne det stridende mod Lodsvæsenets Interesse, skal han — med Undtagelse af det i Lodslovens § 5 omhandlede Tilfælde — være berettiget til at modsætte sig, at den trufne Overenskomst iværksættes.

§ 32. Forinden en Lods udlodser et Fartoi, skal han forvisse sig om, at Lodspengene ere betalte, da han, om han forsømmer dette og Betaling ikke er erlagt, har at tilsvare, hvad der af Lodspengene skulde tilfalde Lodsunderstøttelseskassen, Lodsoldermanden eller muligens, efter Overenskomst, de øvrige Lodser ved Stationen (Lodslovens § 15).

Saa snart en Lods ankommer med Fartoi til et Sted, hvor Lodsoldermanden eller Lodsformanden er bosat, skal han, hvad enten det af ham lodsejede Fartoi var lodspligtigt eller ikke, melde sig paa Lodskontoret og meddele Dplysning om, hvorledes han er bleven betalt for den udførte Lodsning.

Ankommer Lodsen til et saadant Sted om Natten og finder Veilighed til atter at afreise før den Tid om Morgen, da Lodskontoret er aabent, kan han afreise uden at melde sig hos Lodsoldermanden eller Lodsformanden, men skal da enten ved Budsendelse eller paa anden Maade snarest muligt give denne den paabudte Underretning.

§ 33. Enhver Lods er pligtig at forskaffe saadan Dplysning om Dybgaaende og Drægtighed af lodspligtige Fartoiere, som Lodsoldermanden finder fornøden for Lodspengenes rigtige Beregning og maatte paalægge ham med Hjælp af den Lodsoldermanden tillagte Ret til at befale over Lodserne.

Lodspengene af et Orlogsfartoi, som benytter Lods, blive at beregne efter Lodstaxten (Lodslovens § 23) af Fartoiets Dybgaaende samt et Antal Tons, som er lig Fartoiets Displacement i Tons.

§ 34. Enhver Lods skal uvægerlig efterkomme, hvad der i Tjenesten maatte befales ham af hvilken som helst Overlods, Lods-

oldermand eller Vodsformand, om end Vodsen ikke tilhører dennes 23 Decbr. Distrikt; men er Befalingen ham meddelt af nogen Anden end hans egen Vodsoldermand eller Vodsformand, skal han efter Hjemkomsten melde for denne, hvad der saaledes har været ham paalagt at udføre, hvis den ham ved hans eget Distrikt paahvilende Tjeneste har været lidende derunder. Frygter han for, at dette vil ske, kan han, om dertil er Anledning, paa en sømmelig Maade gjøre opmærksom herpaa, men har ligesuldt at adlyde Befalingen, naar den ikke bliver tilbagekalbt.

§ 35. Ingen Vods maa i Krigstilfælde, eller naar overordentlige militære Foranstaltninger blive truene, aabenbare Faraandets eller Havnenes Beskaffenhed eller nogen ved disse anlagt Forsvarsanstalt uden Overlodsens udtrykkelige Befaling.

§ 36. Naar Nogen antages til Fastlod, medens han endnu er værnepligtig, eller nogen Fastlods udtræder af Vodstjenesten under saadanne Omstændigheder, at han bliver værnepligtig, anmelder Overlodsen det for den Autoritet, der har at paase Værnepligtens Opfyldelse.

§ 37. Det i Vodslovens § 68 omhandlede Bevis, som Skibsføreren skal fremlægge paa Toldboden, førend Fartøiet der maa klareres, skal være Vodskvitteringen (Vodslovens § 10), enten udstedt af Stedets Vodsoldermand eller Vodsformand, eller forsynet med dennes Paategning, dersom den er udstedt af en anden Vodsoldermand eller Vodsformand eller en Vods.

Kan Skibsføreren ikke forevise Vodskvittering for den erlagte Vodsbetaling, maa han paa anden Maade bevise for Stedets Vodsoldermand eller Vodsformand, at Vodsbøjesnets Krav til Fartøiet er fyldestgjort, og modtage dennes Erklæring derom til Forevisning paa Toldboden.

§ 38. Det i Vodslovens § 2 paabudte Vodsstilt, som Vodsen skal bære under Vodstjeneste, udbæres ham ved Foranstaltning af Marine- og Postdepartementet. Det skal vise den Kongelige Krone og Ordet „Vods“ og iøvrigt være saaledes, som det nævnte Departement maatte bestemme.

Vodsoldermændene kunne bære saadan Uniform, som i det for dem udfærdigede Uniformsreglement bestemt *). Ere de i Vodstjeneste, skulle de bære Vodsstillet.

§ 39. Paa enhver Vodsbaad skal en Dug i Midten af Storseilet være rød fra oven nedenefter idetmindste til øverste Rib.

Oppe nærmest Masten og paa begge Sider af Seilet skal derhos være anbragt med sort Farve Cierens Vodsnummer og under dette, med mindst 16 Centimeters Mellemrum, Vodsoldermandsfabets Navn, i fornødent Fald i saadan forkortet Form, som

*) Se Kgl. Resolution af 7de Marts 1881.

23 Decbr. for hvert Lodsolbermandskab findes anført i de gjældende Bestemmelser om disses Anordning.

Har Vaaden flere Ciere, som ere Lodser, afgjøre de selv, hvilket af de dem tilhørende Nummere skal anbringes over Lodsolbermandskabets Navn.

Saa vel Tal som Bogstaver skulle paa Skoiter og større Dæksbaade være 50 à 75 Centimeter høie og i Trækkene 8 à 10 Centimeter tykke, hvorhos der skal være passende Mellemrum mellem hvert enkelt Tal eller Bogstav. Paa mindre og aabne Baade kunne disse Mærker gøres forholdsvis mindre.

I Forbindelse med foranstaaende Kjendetegn kunne Lodserne ogsaa mærke sine Baade ved at male endel af Vaadens Bøug hvid og deri med sort Farve Ordet „Lods“.

Lodsbaad, der færdes paa Søen med Lods ombord, skal, naar noget i Sigte værende Fartoi ved Signal tilkalder Lods, føre et Flag som er 1 à $1\frac{1}{2}$ Meter langt og 70 Centimeter à 1 Meter bredt, og som i tre ligebrede, lodrette Striber viser hvid, rød og hvid Dug. Dette Flag skal paa dækkede Lodsbaade føres paa Toppen eller under Gaffelen eller Spridet, men paa aabne Lodsbaade paa en Stang eller Stage.

Enhver dækket Lodsbaad skal være forsynet med Redningsboie.

Anmærkning: Med Hensyn til Lanterner og andre Lys signaler, som Lodsbaade skulle føre om Natten, iagttages de derom fastsatte Bestemmelser i de til enhver Tid gjældende Regler om Lanterneføring til Forebyggelse af Sammenstød mellem Fartoi.

§ 40. Enhver Lods skal, naar han gaar ombord i et Fartoi til Lodsning, medbringe et Flag af samme Størrelse og Udseende som foran nævnt under § 39, og naar Lodsbaad sees at seile eller ro efter Fartoiet, skal han tilkjendegive, at der allerede er Lods ombord, ved at lade dette Flag heise paa det Sted af Fartoiet, hvor det vil være bedst synligt.

§ 41. En Reserverods, som vil gjøre Brug af den Retighed, der er ham hjemlet ved Lodslovens § 21, til at begive sig i Søfart, har, naar han derom anmelder det Fornødne for sin Lodsolbermand, at afgive sit Lodsfil, for at det under hans Fraværelse kan opbevares ved Lodskontoret. Paa samme Maade forholde, naar nogen Lods permitteres fra Tjenesten.

§ 42. Lodsolbermanden eller Lodsformanden skal under den fastsatte Toldbodtid være tilstede for at bistaa Skibsførere og Lodser, men skal ogsaa udenfor denne Tid saavidt muligt bistaa Lodserne med Dypgjør for de lodsede Fartoi, for at Lodserne hurtigst muligt efter fuldført Lodsning kunne vende tilbage til sin Station.

Kræver en Lods Lodsolbermandens eller Lodsformandens Bistand med Dypgjøret for et ikke lodspligtigt Fartoi, som han har lodset, er han pligtig, om forlanges, derfor at erlægge Olbermandspenge af de betalte Lodspenge's Beløb til den, af hvem Bistanden

Schema 3, Instruktionens § 27.

23 Decbr.

Patent

for Fastlods No.

af Lodssoldermandskab

i Overlodssdistrikt.

N. N.

født den 18 er ifølge dette Patent
ansat som Fastlods ved Lodsstationen

Han har at efterkomme de til enhver Tid om Lodssvæsenet og Lod-
sernes Pligter gjældende Love og Instruktioner, samt at holde sig
vedkommende Førefattes Befalinger efterrettelig. Ligeledes har han
at tage Bolig indenfor Grændserne af
Lodsstation, eller der indenfor denne, hvor det ved hans Antagelse
i Tjenesten er ham paalagt at bo, og maa ikke bortflytte derfra,
uden med Overlodssens Tilladelse.

den 18

Schema 4, Instruktionens § 27.

Patent

for Reserverlods No.

af Lodssoldermandskab

i Overlodssdistrikt.

N. N.

født den 18 er ifølge dette Patent
ansat som Reserverlods ved Lodsstationen

Han har at efterkomme de til enhver Tid om Lodssvæsenet og Lod-
sernes Pligter gjældende Love og Instruktioner, samt at holde sig
vedkommende Førefattes Befalinger efterrettelig. Ligeledes har han
at tage Bolig indenfor Grændserne af
Lodsstation, eller der indenfor denne, hvor det ved hans Antagelse
i Tjenesten er ham paalagt at bo, og maa ikke bortflytte derfra,
uden med Overlodssens Tilladelse.

Bestillingen kan af Marine-Departementet fratages ham, naar
han forser sig imod de i 2det Punktum af Lodsslovens § 21 fore-
skrevne Bestemmelser.

den 18

23 Decbr. Bestemmelser om Grændsen mellem, hvad der med Hensyn til Lodsboeriet bliver at henregne til de inden- og udenstjærs Farvande.

Grændselinien trækkes fra Roster over de yderste Spidse af Heia, Torbjørnstjær, Lille Færder, Tjomboen, Trolldhätte, Tvesten, Napa, yderste af Finsboerne, Juglo, Saaftenen, Straaholmstenen, Stenstjær, Mostenene, Saltstensboen, Gjersboerne, Sildestjær, Molten, Tromlingen, Hesnæsbræcken, Gjeslingerne, Trondholmen, Langboen, Medholmstjær, Svertingen, lille Svarten, Glandern, store Maagestjær, Hellersøstjær, Ballaststjær, Gaagestjær, Udstjær, Odnappen, Kraaka, Makrelstjær, Tungestjær, Tvesten, Gjeslingerne, Lindsnes, Bispen, Øststenen, Rauna, Haugen paa Østhasjellneset, Tjørvenesset, Brekneholmen, Haugmændene, Barnæs Fyr, Rambu, Dragoen, Halsodden, Skarpnæspynten, Brufjeldet, Sirekalven.

Derfra trækkes Grændselinien til østre Knappen og videre til Springeren, Lille Fogstenen, Langholmen, Sydpunkt af Præstestjær, derfra til Fastlandet ved den vestre Indseiling til Nordfjord. Herfra følges Kysten til Østfjeld, derfra i ret Linie til Knappene, og videre til Krosholmene og Skarvestjær, derfra til Kysten, der følges indtil Kviksodden. Herfra gaar Linien til Svaholmene, derfra til Stabøet og saa fremdeles til Lille Svertingen, Ridsholmen, Fliset, Røsholmen og Ekero Fyr.

Fra Ekero Fyr følges Kysten af Midtbrødo til Straalausholmen, hvorfra en ret Linie trækkes til Thorsfluen (udenfor Skjærpingholmene) og derfra til Rauna, syd for Fæderen. Herfra følges Kysten af Fæderen til Tangerhoug, hvorfra trækkes en ret Linie til Lille Feistenen, derfra til Falkvaar (søndenfor Rjø), og saaledes videre til Revingen, Sydpunkt af Jmsa, Svertingen, Ralvenes og tversover Skudesnesfjorden til Sydpunkt af Søndre Geitung, derfra til Ravholmene, derfra til Sydpunkt af Jarstenen og fra dennes Nordpunkt til Hemnes, derfra til Ferkingstadnes og saaledes videre til Ryvingen, Lille Svertingen, Nordpunkt af Ryvingen, Helgenes, Fæstangen, Svartestjær vest af Bjørkevær, Sileningene, Røværsholmene, Hovsø og til Gunnarstjær (syd af Espevær). Derfra til Søndre Ristingstjær, Skarholmen, Svarto, Skotningkalven, Olvaanda, Maagsten, Klovstjærene, Søndre Fiskholmen, Nordre Fiskholmen, Godstjærene, Kvitingen, Seng og Slottero Fyr.

Fra Slottero Fyr trækkes en ret Linie til Juren, derfra til Sverdslingen, derfra til Vestpunkt af Juglo, derfra til Maagsten, derfra til Østeholmen, derfra til Horsnes, derfra til Marstens Fyr og derfra til Vestpunkt af Texlen, derfra til Oddene, derfra til Øvalø og saaledes videre til Malmen, Høstestjærene, Gladø, Ørtneestjær, Lysøkalven, Vestre Odden, Ravrestjær, Greipingstjærene,

Starvøstfjærene, Tensfjær, Anglesvestfjær, Flesene, Gangvarsfjær, Lese 23 Decbr. Odde, Nordsfjærene og derfra til Hellsø Fyr.

Fra Hellsø Fyr trækkes en ret Linie til Sulefjær, Maasfjær, Vestpynten af Store Frelso, Store Skotten, vestenfor Holmengraa, og saaledes videre til Storvala, Engelfjær, Seisnap ved Utvær, Mølen, Nordholmene, derfra vestenom Skæringen til Aspo-taaen, derfra til Naversfjær (Syd for Bueland), og videre til Østfien, Kubbefjær (Vest for Haastenen), Smaasfjær (den vestligste af Rygstenene), Knappen, Droget ved Ytterørerne, vestenom Everslangerne til Aralden, Laddesfjær, Mølen paa Froien, Tarasundshammeren paa Bremanger, over Bedstein til Kraakenes, derfra til Kraaka, Uthyggen og Jurestaven paa Statland.

Ryften af Statland følges nu indtil Staalet, hvorfra trækkes en ret Linie til Skjæggene og videre til Julleboen, Lillebaare, (nordom Rundø Fyr), Valleboen, Vestesfjær (vestenfor Gode), Skibbyggeren (vest af Erknø), Storholmene, derfra til Skalmen, Flaten, Havstenen, Hørsfaldene, Gravsfjær (nord af Dna). Fra Gravsfjær fortsættes Linien til Rippen, Tervingen, vestenom Lyrødden og Svorva til Svartofsen, derfra til Fuglen, derfra til Føllingen, Kalven, lille Skjælbreia, Nordvestpynt af Flesene (Vest af Grip), derfra til Brathaarskallen, Gaasfjærene, vestenom Baloodden til Silsingodden, vestenom Hilboen, Nebboen og Oddebælgen til Skatboen, Flesen (Nord af Reiman) og videre til Hilversfjær, Nordpynten af Haugjegla og til Sjitto, derfra til Vestpynten af Blaa-fyke og vestenom Morodden til Vestpynten af Slettering (Vestpynten af Froien).

Fra Vestpynten af Slettering trækkes en ret Linie til Boehaue (vest af Rya), vestenom Hilbogsfjær, Springhoppen og Svartfjær til Haasfjær (vest af Sulen), vestenom Hilbogen og Flaabogen til Vestpynten af Tarbusfjærene, derfra vestenom Staalsfjær og Trolsfjær til Vestpynten af Store Sletsfjær, Utgrundslua (Vest af Hølden), Vestbrekka, Østbrekka, Sveltingen og endelig til Almendingøens Sydpynt.

For Frohavet trækkes en ret Linie fra Sveltingen til Jennan og videre til Store Svingelen og den østligste Pynt af Indtjan. Langs Fastlandsfiden trækkes en Linie fra Lærens nordvestligste Skjær til Almendingøens Sydpynt.

Fra Almendingøens Vestkyst trækkes en ret Linie nordøst til Baren, Samstadsfisa, Bremsfisa, Synsfisa, Grundene syd for Villa Fyr, Maaholmen, derfra til det vestligste Skjær af Bjørøværret, derfra videre til Sydhunden, Allegarden, Kværnholmens Mærke, Lyngbræksfjær, Høsten, Ertenbraken, Skringen, Frusfisa, det vestligste Skjær af Hummelvær, Higerholmen, Vestpynt af Frelso, Drankerne, Begfisa, Messjordsboen, Ertenbalen og videre til Engelsbofjær samt vest om Stenene og Djupboen til Vestpynten af Sjøla.

23 Decbr. Fra Sjola trækkes en ret Linie til Skarvø og videre til Skjoldslisa, derfra til Valslisa og Remman, derfra til Djupstjær, derfra til Skarholmen. Fra Skarholmen trækkes en ret Linie til Sydvestpynten af Søholmen i Trænen, derfra vesten om Froa og Røvalen til Froholmen og videre til Haangstjær, derfra langs Vestfiden af Bremholmen i ydre Myr for til Kvalholmen og Vestslisa; derfra trækkes en ret Linie til Kraafene ved Grønna, derfra over Grønstappen til Fldholmen i Søndre Fugløvær. Derfra trækkes en ret Linie vesten om Tænholmene og videre over Ljøsbøen til Vestkanten af Remstjær i Helligvær, derfra over Kjøngsbøen til Diholmslisa i Fjærkvitingerne, derfra til Vestpynten af den vestligste Brændsund-Skarholme, derfra til Utgrundslisa, derfra vesten om Maalo-Skarholmene, over Dørholmen, Maaholmen og Svartstjær til Vestpynten af Gladø, derfra over Kulholmen til Bjørnvaagodden; derfra trækkes en Linie vesten om Selsobøen til Galgeodden ved Stangholmens Fyr paa Trano.

Fra dette Punkt trækkes en ret Linie tværs over Vestfjorden til Bøstjær og videre vestover til Marstens-Skjærbo samt til Bønden i Syd for Skraaven. Derfra trækkes en ret Linie til det sydligste og vestligste Skjær i Vestvær i Syd for Henningsvær; derfra til Svino Fyr ved Valsstad; derfra til Lamholmen ved Reine og videre langs Landet ved Glopens Fyr til Yttertuwen ved Lofodden. Derfra trækkes en Linie over Flæsen, østen om Kvitholmen og Grundene paa Væros Østfide langs de østligste Grunde ved Røst, over Ødbøen til Vollen i Syd for Røst; derfra til Flæzjan, Havbøen, Bremholmen, Heggelvær, Skarholmen og Natvigstjær.

Derfra trækkes en ret Linie til Skarholmene Vest for Mosken og videre til Floskallene Vest for Hørseidgummen; derfra til Hørseidgummen, derfra til Fuglehut, Strandflæsen og Skarholmen Vest for Hornes. Derfra trækkes en ret Linie til Seisfjallene udenfor Eggumsaglen; derfra uden om Borgevær over Kraggrund og Kalltgrund til Hørslisa og Stabben; derfra trækkes en ret Linie til Nordvestpynten ved Lankvik; derfra over Hæsfjorden til Bredfald ved Ulvøholmen udenfor Hæsfeloen; derfra tværs over Indløbet til Gidsfjorden til Klommingen; derfra videre over Krasen, Braken, Udflæsstjær, Øsgrund, Floholmene udenfor Næsenaglen, Taastallen, Seisfjallene udenfor Frugga, Floholmene udenfor Skogso, og til Flæsa Nord for Anden. Derfra trækkes en Linie over Brakan tværs over Gavl fjorden til Bora paa Andøen. Derfra trækkes en Linie uden om Skreiingerne og de langs Vestfiden af Andøen liggende Boer og Skjær til Bjørka og derfra til Dørgang. Derfra trækkes en ret Linie til Hougnes paa Andøen, og derfra tværs over Andfjorden til Stabbene ved Skjolden; derfra til Maanes ved Teisten; derfra over Kjærringsfald til Toffebøen udenfor Bergsfjord.

Fra Toffebøen trækkes en ret Linie til Ravnøen udenfor

Hettingen; derfra til Skulbaren, og derfra til Rødhjælperen vesten= 23 Decbr.
for Runda. Derfra trækkes en ret Linie til Gatoboene udenfor
Grøtøfund og videre til Blaamandsboen; derfra til Nordstø; der-
fra trækkes en Linie nordenom Østre Gaasene og Nordboen til
Bryniln. Fra Bryniln trækkes en Linie udenom Svartfjær eller
Svartøgen til Nordpynten af Loppen; derfra til Sildmylingen;
derfra til Haanebben; derfra udenom Skjærene ved Sørvær til
Darupfjær; derfra til Stennæringen; derfra til Staalet; derfra
til Bondøfjær; derfra over de nordligste Boer ved Bondø og
over Falbet til Nordpynten af Skibsholmen; derfra til Stoppel-
fjordnæringen; derfra langs Vestfjiden af Kolsøen og Ingø til
Fruholmens Fyr; derfra over Stabben og Langfjær udenfor
Ingø til Hjelmsøstauren; derfra til Stukan i Gjesvær; derfra
nordenom Langfjær, udenom Knivsfjærødden og til Nordkap.

Fra Nordkap trækkes en Linie udenom Store Skiffa og
Skarsvaagnæringen til Helnes; derfra til Sværholtklubben; derfra
til Nordhyn; derfra trækkes en Linie udenom Tørboene til Slet-
nesødden, og derfra til Tanahorn. Fra Tanahorn trækkes en
Linie udenom de langs Landet liggende Boer til Svartøgen og
Rjølnes; derfra til Naalnes; derfra til Baadsnes; derfra udenom
Vonsfaldene ved Nakur til Korsnes; derfra til Harbaken; derfra
til Ravringen, Renøfjær og til Hornøens Østpynt; derfra til
Ribergues; derfra udenom Rakkefjær og Storfjær til Østpynten
af lille Ekferø; derfra til Østpynten af Store Ekferø; derfra til
Melkevarde. Fra Melkevarde trækkes en ret Linie tværs over
Barangerfjorden til Nordpynten af Bugø; derfra udenom Nord-
kapstøen til Holmengraa og derfra i ret Linie udenom Grundene
og Skjærene østenfor Pasvig til Grændsen mod Rusland.

De ved Rgl. Resolution af 4de December 1869 og 12te
Oktober 1878 fastsatte Bestemmelser om Grændsen mellem de
inden= og udenfjærs Farvande ophæves.

Udgiver: C. R. Bæymann.